

אז, שתי המרכבות הללו נכנסות לתוך היכל אחד טמיר שבגן שנקרא אהל־ות, ושם שנים עשר מיני בשמים גנוזים, שכתוב (שיר ד) נרד וכרכם קנה וקנמוז וגו'. ואותם שנים עשר מיני בשמים שלמטה.

ושם כל אותם לבושי הנשמות שראויים להתלבש בהם כל אחד ואחד פראוי. באותו לבוש נרשמו כל אותם מעשים טובים שעשה בעולם הזה, וכלם רשומים בו ומכריזים: זהו לבושו של פלוני. ונוטלים את אותו לבוש, ומתלבשת בו אותה נשמת הצדיק שבגן כמו בדיוקן שבעולם הזה.

והדברים הללו משלשים יום ואילך, שהרי כל שלשים הימים אין לה נשמה שלא תקבל ענש טרם שתפגס לגן עדן. כיון שקבלה ענש, נכנסת לגן עדן, כמו שבארנו. אחר שהתלבנה, מתלבשת. כיון שהתלבשה בלבוש הזה, נותנים לה מקום פראוי לה. אז כל אותן האותיות יורדות, ועולות אותן מרכבות.

אותו רקיע חוזר פעמים בכל יום באותה נטילת הרקיע האחר הזה שנדבק בו. והרקיע הזה אינו יוצא מחוץ לגן. הרקיע הזה רקום בכל מיני גוונים.

עשרים ושנים אותיות רשומות חקוקות באותו רקיע, כל אות ואת נוטפת מהמן (מהטל), מהטל שלמעלה על הגן, ומאותו הטל של האותיות רוחצות אותן נשמות ונרפאות, אחר שטבלו בנהר דינור להטהר. והטל אינו יורד אלא מתוך אותיות שרשומות וחקוקות באותו רקיע, משום שאותן אותיות הן כלל התורה, ואותו הרקיע הסוד של התורה, שהרי

ברוך, אליו תרין רתיכין, עאלין לגו היכלא חדא טמירא דגנתא, דאקרי אהל־ות, ותמן תריסר זיני בוסמין גניזין, דכתיב, (שיר השירים ד) נרד וכרכם קנה וקנמוז וגו'. ואינון תריסר זיני דבוסמין דלתתא.

ותמן כל אינון לבושין דנשמתין, דאתחזון לאתלבשא בהו, כל חד וחד, פדקא חזי. בהווא לבושא, אתרשימו כל אינון עובדין טבין, דעבד בהאי עלמא. וכלהו רשימין ביה, ומכריזי האי איהו לבושא דפלגנא, ונטלין להווא לבושא ואתלבשת ביה ההיא נשמתא דצדיקיא דגנתא, פגוונא דדיוקנא דהאי עלמא.

והני מילי, מתלתין יומין ואילך, דהא כל תלתין יומין, לית לה נשמתא דלא תקבל עונשא, עד לא תיעול לגנתא דעדן. כיון דקבילת עונשא, עאלת לגנתא דעדן, כמה דאוקמיה. לבתר דאתלבנת, אתלבשת. כיון דאתלבשת בהאי לבושא, יתבין לה אתר כמה דאתחזי לה. כדון, כל אינון אתוון נחתין, וסלקין אינון רתיכין.

והוא רקיעא אהדר תרין זמנין בכל יומא, בהווא נטילו דהאי רקיע אחרא, דמתדבק ביה. והאי רקיעא לא נפיק לבר מגנתא. רקיעא דא, מרקמא בכל זיני גוונין.

תרין ועשרין אתוון רשימין מחקקון, בהווא רקיעא, כל את ואת, נטיף ממנא (ס"א מטלא), מטלא דלעילא על גנתא. ומהווא טלא דאתוון אתסחיין אינון נשמתין, ומתסחיין, בטר דטבלו בנהר דינור לאתדפאה. וטלא לא נחית, אלא מגו אתוון דרשימין ומחקקון בהווא רקיעא, בגין דאינון אתוון כללא דאורייתא. והווא רקיעא רזא דאורייתא,

מֵאֵשׁ וּמֵיִם שֶׁל הַתּוֹרָה נַעֲשֶׂה.
וְעַד כֵּן הֵם שׁוֹפְעִים טַל עַל כָּל
אוֹתָם שֶׁהַשְׁתַּדְּלוּ בַתּוֹרָה לְשִׁמָּה
בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְהַדְּבָרִים הֵלְלוּ
רְשׁוּמִים בְּגֵן עֵדֶן וְעוֹלָיִם עַד אוֹתוֹ
רְקִיעַ, וְנוֹטְלִים מֵאוֹתָן אוֹתוֹת
אוֹתוֹ הַטַּל לְהַזִּין אֶת הַנְּשִׁמָּה הַזֹּה.
זֶהוּ שְׁפָתוֹב (דְּבָרִים לב) יַעֲרֹף כַּמָּטָר
לְקַחֵי תִזְל כִּטַּל אֲמַרְתִּי.

בְּאֲמֻצֵּעַ הַרְקִיעַ הַזֶּה עוֹמֵד פֶּתַח
אֶחָד כְּנֶגֶד הַפֶּתַח שְׁאֲמַרְנוּ שֶׁל
הַהֵיכָל שְׁלֹמְעֵלָה, שְׁבֹאוֹתוֹ פֶּתַח
הַנְּשִׁמּוֹת פּוֹרְחוֹת מֵהַגֵּן שְׁלֹמְטָה
לְמַעַלָּה בְּעִמּוּד אֶחָד הַנְּעוּץ בְּגֵן
עַד לְאוֹתוֹ פֶּתַח.

בַּתּוֹךְ אוֹתוֹ רְקִיעַ (עֲמוּד) בְּאוֹתוֹ
פֶּתַח, שֶׁהוּא בְּאֲמֻצֵּעַ הַרְקִיעַ
שֶׁבְּגֵן, וְנִכְנָסִים לְתוֹכָהּ שְׁלֹשֶׁה
גִּוְנִים שֶׁל אוֹר כְּלוּלִים בְּאֶחָד,
וּמְאִירִים לְצוּרוֹת אוֹתוֹ הַעֲמוּד.

וְאֵז הַרְקִיעַ (הַעֲמוּד) הַזֶּה נוֹצֵץ
וּמִתְלַהֵט בְּכַמָּה גִּוְנִים (אוֹרוֹת)
שֶׁמִּתְלַהֵטִים. בְּכָל שְׁעָה מְאִירִים
הַצְּדִיקִים מֵאוֹתוֹ זֵיו עֲלוֹן. אֲבָל
בְּכָל שַׁבַּת וּשְׁבֻת וּבְכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ
מִתְגַּלֶּה הַשְּׂכִינָה יוֹתֵר מִשָּׂאָר
הַזְּמַנִּים בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ, וְכָל
הַצְּדִיקִים בָּאִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לָהּ.
אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ שֶׁל מִי שְׁזוֹכָה
לְלְבוּשִׁים הֵלְלוּ שְׁאֲמַרְנוּ,
שֶׁמִּתְלַבְּשִׁים בָּהֶם הַצְּדִיקִים בְּגֵן
עֵדֶן (שְׁלֹמְטָה). אֵלֶּה מִמַּעֲשִׂים
טוֹבִים שֶׁעָשָׂה אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה
בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה, וּבָהֶם עוֹמֵדֵת
הַנְּשִׁמָּה בְּגֵן עֵדֶן שְׁלֹמְטָה,
וּמִתְלַבְּשֶׁת בְּלְבוּשִׁים הַנִּכְבְּדִים
הֵלְלוּ.

בְּשַׁעוֹלָה הַנְּשִׁמָּה בְּאוֹתוֹ פֶּתַח
הַרְקִיעַ לְמַעַלָּה, מְזַדְּמָנִים לָהּ
לְבוּשִׁים אַחֲרִים נִכְבְּדִים עֲלוֹנוֹנִים,
שֶׁהֵם מְרֻצוֹן וְכוֹנֵת הַלֵּב בַּתּוֹרָה
וּבַחֲפָלָה, שֶׁכְּשַׁעוֹלָה אוֹתוֹ רְצוֹן
לְמַעַלָּה, מִתְעַטֵּר בָּהּ מִי
שֶׁמִּתְעַטֵּר, וּנְשִׂאָר חֶלֶק לְאוֹתוֹ

דְּהָא מֵאֵשׁ וּמֵיִם דְּאוֹרִייתָא אֲתַעְבִּיד.
וְעַד דָּא אֵינּוֹן נִגְדִין טְלָא, עַל כָּל אֵינּוֹן
דְּאֲשַׁתְּדְּלוּ בְּאוֹרִייתָא לְשִׁמָּה בְּהָאִי
עֲלִמָּא. וְאֵלִין מְלִין רְשִׁימִין בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן,
וְסִלְקִין עַד הָהוּא רְקִיעָא וְנִטְלִין מֵאֵינּוֹן אֲתוּוֹן
הָהוּא טְלָא, לְאַתְנָנָא הָהִיא נְשִׁמְתָּא. הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, (דְּבָרִים לב) יַעֲרֹף כַּמָּטָר לְקַחֵי תִזְל כִּטַּל
אֲמַרְתִּי.

בְּאֲמֻצֵּיעִיתָא דְּהָאִי רְקִיעָא, קִיימָא פֶּתְחָא
חָדָא, לְקַבֵּל פֶּתְחָא דְּהֵיכְלָא
דְּלְעִילָא, דְּבַהֵהוּא פֶּתְחָא, פְּרַחִין נְשִׁמְתִין
מִגִּנְתָּא דְּלִתְתָּא לְעִילָא, בְּחַד עֲמוּדָא דְּנַעֲוִין
בְּגִנְתָּא, עַד הָהוּא פֶּתְחָא.

גוֹ הָהוּא רְקִיעָא (נ"א עֲמוּדָא) בְּהָהוּא פֶּתְחָא דְּאִיהוּ
בְּאֲמֻצֵּיעִיתָא דְּרְקִיעָא דְּבְּגִנְתָּא, עֲאֵלִין בְּגוּהַ
תְּלַת גִּוְנִין דְּנִהוּרָא כְּלִילִין פֶּחָדָא, וְנִהְרִין
לְגוּוֹנִין דְּהָהוּא עֲמוּדָא. וְכִדִּין רְקִיעָא (נ"א עֲמוּדָא)
דָּא, נְצִיץ וְאֲתְלֵהִיט בְּכַמָּה גִּוְנִין (נ"א נְהוּרִין)
דְּמִתְלַהֵטִין. בְּכָל שְׁעָתָא, נִהְרִין צְדִיקָא,
מֵהָהוּא זֵיוָא עֲלָאָה. אֲבָל בְּכָל שַׁבְּתָא וּשְׁבֻתָא,
וּבְכָל רִישׁ יְרַחָא, אֲתַגְּלִיָּא שְׂכִינְתָּא, יִתִּיר
מִשָּׂאָר זְמַנֵּי בְּהָאִי רְקִיעָא, וְאֲתִיין כְּלָהוּ
צְדִיקָא, וְסַגְדִּין לְגַבִּיהַ.

זְבָאָה חוֹלְקִיהַ, מָאן דְּזָכִי לְהַנִּי לְבוּשִׁי
דְּקֶאָמְרִין, דְּמִתְלַבְּשֵׁן בְּהוּ צְדִיקָא
בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן (לְתַתָּא). אֵלִין מְעוּבְדִין טְבִין,
דְּעֵבִיד (דָּף ר"י ע"ב) בַּר נֶשׁ, בְּהָאִי עֲלִמָּא, בְּפִקוּדֵי
אוֹרִייתָא. וּבְהוּן קִיימָא נְשִׁמְתָּא בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן
לְתַתָּא, וְאֲתַלְבְּשֶׁת בְּהַנִּי לְבוּשִׁין יְקִירִין.

בַּר סִלְקָא נְשִׁמְתָּא בְּהָהוּא פֶּתְחָא דְּרְקִיעָא
לְעִילָא, אֲזִדְּמָנֵן לָהּ לְבוּשִׁין אַחְרָנִין
יְקִירִין עֲלָאִין, דְּאֵינּוֹן מְרַעוּתָא וְכוֹנֵה דְּלָבָא
בְּאוֹרִייתָא וּבְצִלוּתָא, דְּכַד סִלְקָא הָהוּא רַעוּתָא